

PASCAL SMET
VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS, JEUGD, GELIJKE KANSEN EN BRUSSEL

Vraag nr. 874
van 4 september 2013
van **MARIJKE DILLEN**

Jeugdbeleidsplan - Toegankelijke ruimtes

De activiteiten van kinderen en jongeren vragen om ruimte: zowel fysieke als mentale ruimte. Die ruimtes moeten bovendien toegankelijk en open zijn voor alle gebruikers, ook die met een fysieke beperking. Ruimtes moeten bruikbaar zijn voor verschillende soorten gebruikers op verschillende momenten. Om dit te realiseren worden er in het Vlaams jeugdbeleidsplan een aantal doelstellingen vooropgesteld.

1. a) Welke initiatieven zijn er genomen om ervoor te zorgen dat er een visie wordt ontwikkeld over het concept medegebruik, dat bij de uitbouw/inrichting van toegankelijke gemeenschapsinfrastructuur/voorzieningen steeds als uitgangspunt wordt gehanteerd?
 - b) Wat is de stand van zaken betreffende het opstarten van een proefproject rond medegebruik van schoolinfrastructuur door organisaties van de buurt? Graag een gedetailleerd overzicht.
 - c) Op welke wijze werd hierbij de Vlaamse Bouwmeester betrokken?
2. a) Op welke wijze zijn de lokale besturen gestimuleerd en ondersteund om te voorzien in voldoende veilige, duurzame en toegankelijke infrastructuur voor de activiteiten van kinderen, jongeren en hun verenigingen?
 - b) Welke initiatieven zijn er genomen om met vormingen en publicaties gemeenten en steden te inspireren om te werken aan een infrastructuurbeleid met aandacht voor jeugdvoorzieningen?
3. Welke initiatieven heeft de Vlaamse Regering genomen om te streven via het uitbouwen van een inhoudelijke typologie naar een voldoende divers jeugdverblijfaanbod?

Op welke wijze heeft de Vlaamse Regering via de inhoudelijke typologie gezien waar er eventuele leemtes of tekorten zijn en werd er ingegrepen?
4. Welke actoren zijn hierbij telkens betrokken?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Bourgeois (vraag nr. 770), Vandeurzen (nr. 811), Crevits (1436), Shauvliege (nr. 870), Smet (nr. 874) en Muylers (nr. 1087).

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 874 van 4 september 2013
van **MARIJKE DILLEN**

1. a) Deze vraag betreft de uitvoering van operationele doelstelling 18.1 van het Vlaams Jeugdbeleidsplan (“Een visie over het concept medegebruik, dat bij de uitbouw/inrichting van toegankelijke ‘gemeenschapsinfrastructuur/ voorzieningen’ steeds als uitgangspunt wordt gehanteerd, is ontwikkeld.”). Over de uitvoering van deze doelstelling werd door de Vlaamse Regering aan het Vlaams Parlement gerapporteerd op 22 juli 2013. Ik verwijs hierbij meer bepaald naar p. 42 van dit rapport (Stuk 2158 (2012-2013) – Nr. 1, <http://docs.vlaamsparlement.be/docs/stukken/2012-2013/g2158-1.pdf>).

b) In een eerste fase werd rond het medegebruik van schoolinfrastructuur in het algemeen in kaart gebracht welke expertise of voorbeelden er al bestaan. In de onderzoeken rond de “Ruimtelijke vertaling van de Brede school” (AGIO) en “Aanpasbare, combineerbare en multi-inzetbare infrastructuur in centrumsteden, uitdagingen en knelpunten voor het beleid” (iov Stedenbeleid) worden verschillende voorbeelden en goede praktijken van medegebruik aangehaald.

Zo blijkt dat de vraag naar medegebruik niet enkel voor jeugdwerkingen naar schoolinfrastructuur geldt, maar veel breder gesteld kan worden. Het vervoltraject rond “Aanpasbare, combineerbare en Multi-inzetbare infrastructuur” vanuit Stedenbeleid kan hier mee antwoord op bieden.

Veel scholen stellen hun infrastructuur (deels) ter beschikking van de buurt. Zeker in het kader van de brede school, waar een duurzame samenwerking rond gemeenschappelijke doelstellingen, aan de basis ligt, zijn er steeds meer voorbeelden te vinden. Zo is er bv. het Keerpunt in Antwerpen, waar men als brede school verschillende socio-culturele organisaties permanent of tijdelijk onderdak biedt, en meer dan 30.000 bezoekers per jaar over de vloer krijgt. In Brussel bouwt men momenteel via de VGC alle basisscholen uit tot brede scholen, en het multifunctioneel gebruik van de infrastructuur maakt hier deel van uit. De brede school Nieuwland is hier een sprekend voorbeeld van’.

c) Bij alle opdrachtgevers die het Team Vlaams Bouwmeester begeleidt, wordt de nadruk gelegd op toegankelijkheid van de schoolinfrastructuur in de brede zin van het woord en probeert het team dit in overleg met hen, en afhankelijk van de beschikbare middelen, te integreren in de projectdefinitie.

2. Deze vraag betreft de uitvoering van operationele doelstelling 18.2. van het Vlaams Jeugdbeleidsplan (“Lokale besturen zijn gestimuleerd en ondersteund om te voorzien in voldoende veilige, duurzame en toegankelijke infrastructuur voor de activiteiten van kinderen, jongeren en hun verenigingen”). Over de uitvoering van deze doelstelling werd door de Vlaamse Regering aan het Vlaams Parlement gerapporteerd op 22 juli 2013. Ik verwijs hierbij meer bepaald naar p. 42 - 43 van dit rapport (Stuk 2158 (2012-2013) – Nr. 1, <http://docs.vlaamsparlement.be/docs/stukken/2012-2013/g2158-1.pdf>).

3. De uitbouw van een toegankelijk en divers jeugdverblijfaanbod wordt uitgevoerd langs een systeem van labeling: verblijven met een A-label zijn toegankelijk met hulp en verblijven met een label A+ zijn perfect toegankelijk. Het aspect toegankelijkheid wordt steeds meegenomen in de analysefase van de subsidiedossiers en, voor zover relevant en betaalbaar, opgenomen in het subsidietraject.

Uit een studie van 2012 in het kader van het 'Herijken Toerisme voor Allen voor jongeren, toeristen van vandaag en morgen' blijkt dat: "De toegankelijkheid voor jongeren met een handicap is toegenomen, vooral in het hogere comfortsegment (C-huizen en hostels). Om de toegankelijkheid van het toeristisch aanbod te verhogen startte Toerisme Vlaanderen in 2001 met de uitvoering van een actieplan toegankelijkheid voor personen met een beperking. Objectieve screenings zowel bij hotels als sociaal-toeristische huizen hadden immers aangetoond dat het met de toegankelijkheid van hun infrastructuur slecht gesteld was. Eind 2011 hebben 86 jeugdverblijven een toegankelijkheidslabel A of A+, dit is 25% van de doorgelichte verblijven (348 in totaal). Vooral de C-huizen en hostels scoren goed: resp. 39% en 40% behaalden een toegankelijkheidslabel. Slechts 10% van alle jeugdverblijven type A en B behaalden een toegankelijkheidslabel. Het aanbod in het goedkopere segment is dus beperkt. Niet alleen inclusieve groepen, maar ook groepen van jongeren met een handicap kunnen in de jeugdverblijven terecht. Dertig jeugdverblijven beschikken over 10 tot 89 toegankelijke slaapplekken. Ze situeren zich hoofdzakelijk in het C-segment (op 6 B-huizen na). Voor groepen die op zoek gaan naar goedkoper toegankelijk aanbod is het aanbod dus beperkt.'

De subsidies Toerisme voor Allen spelen ongetwijfeld een belangrijke rol in de toegankelijkheidsverhoging. Toegankelijkheidscriteria werden intrinsiek verbonden aan het verkrijgen van moderniserings- en nieuwbouwsubsidies. Toerisme Vlaanderen kende deze legislatuur in 172 subsidiedossiers van jeugdverblijven een ondersteuning toe voor kleine aanpassingen of grondige verbouwingen in functie van de toegankelijkheid. Dankzij sensibilisering en financiële ondersteuning zijn ook de mogelijkheden voor zorgvakantie voor jongeren de voorbije jaren uitgebreid. Daarnaast is aan een erkenning Toerisme voor Allen een verplichte Toegankelijk Vlaanderen doorlichting verbonden. Dit heeft een sensibiliserend effect op uitbaters en eigenaars, die een beter zicht krijgen op toegankelijkheidsvereisten en een stappenplan aangereikt krijgen om de toegankelijkheid van hun logies te verhogen

4. Zie hoger.